Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV

№ 155 (1947).

ЧЕТВЕР 26 ГРУДНЯ 1974 р.

Ціна 2 коп.

ЗАКЛИКОВІ ПАРТІЇ—КОМСОМОЛЬСЬКА ГОТОВНІСТЬ

ВЕЛИЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Крім мене, у ланці п'ятеро: комсомольці Леонід Красюк, Іван Бульбак, Іван Джоган, Григорій Голинський та молодий механізатор Іван Куценко. Ознайомившись із матеріалами грудневого Пленуму ЦК КПРС та другої сесії Верховної Ради СРСР, ми вирішили відповісти на заклик партії та уряду звитяжною працею. Наступного року вирощуватимемо на 120-гектарній площі високоврожайну кукурудзу. Зобов'язалися зібрати з кожного гектара по сто центнерів зерна.

Ми розуміємо: взяли на себе велику відповідальність. Та впевнені, що слова дотримаємо.

Прийнятий другою сесією Верховної Ради СРСР народногосподарський план на 1975 рік передбачає величні перспективи: дальше зміцнення економіки країни, розвиток усіх галузей виробництва, зростання добробуту трудящих. Все це викликає бажання працювати ще краще.

Б. ЗЕЛЕНЬКО,
ланковий механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу «Зоря комунізму» Олександрівського району.

ЗА П'ЯТИРІЧКУ ЯКОСТІ

У документах грудневого Пленуму ЦК КПРС та другої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання велика увага надається посиленню боротьби за якість. Десята п'ятирічка буде п'ятирічкою якості, зазначалося у доповіді тов. Л. І. Брежнєва. Що якість — поняття містке, я впевнилася на власному досвіді. Вона залежить від багатьох моральних та матеріальних факторів. І в першу чергу, мені здається, від високої робітничої свідомості та почуття відповідальності. У нас на швейній фабриці шириться змагання під лозунгом: «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами». Наслідки його вагомі. Тільки за визначальний рік п'ятирічки ще шести моделям верхнього жіночого одягу було присвоєно державний Знак якості. Це досягнення усього колективу. Проймає гордість від того, які гарні, елегантні вироби шиють наші дівчата. Але втримати якість на висоті — нелегка справа. Досягаємо цього щоденною виховною роботою з молоддю.

Р. РУБЦОВА,
майстер 5-го цеху швейної фабрики.
м. Кіровоград.

БЕРЕМО ПІДВИЩЕНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Про турботу нашої партії та уряду про підвищення добробуту населення яскраво свідчать рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС та документи другої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Планом на 1975 рік намічено дальше підвищення життєвого рівня народу. Збільшено асигнування на житлове будівництво. У 1975 році буде споруджено понад 107 мільйонів квадратних метрів житлової площі. А це дасть можливість поліпшити житлові умови майже 11 мільйонам чоловік.

Ми, будівельники, повинні потурбуватися, щоб нові будинки були надійними, затишними, зручними. Визначальний рік п'ятирічки для нашого комсомольсько-молодіжного екіпажу був знаменним: завдяки освоєнню механізованого методу кладки штукатурки продуктивність праці в бригаді зросла майже в 4 рази.

Р. СИЧОВА,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного екіпажу штукатурів управління механізації будівництва комбінату «Кіровоградважбуд».

ШЛЯХОМ ПРАЦІ І ТВОРЕННЯ

Два дні в столиці України проходила дев'ята сесія Верховної Ради Української РСР восьмого скликання. Депутати всебічно, з глибокою заінтересованістю обговорили подані урядом республіки проекти Державного плану розвитку народного господарства УРСР і Державний бюджет УРСР на 1975 рік, намітили шляхи дальшого піднесення економіки республіки — невід'ємної складової частини єдиного народногосподарського комплексу нашої країни.

На сесії підкреслювалося, що в четвертому, визначальному році п'ятирічки натхненна праця партії і народу по виконанню історичних рішень XXIV з'їзду КПРС увінчалася великими успіхами в розвитку народного господарства і культури. Зріс економічний потенціал країни, підвищився добробут трудящих, досягнуто значних результатів у реалізації ленінської Програми миру.

На нові рубежі вийшла економіка Радянської України. Національний доход збільшиться в нинішньому році на 5,2 процента, а за чотири роки п'ятирічки на 13,5 мільярда карбованців, або на 25,4 процента. Обсяг випуску промислової продукції збільшиться в 1974 році на 7,7 процента. Понад річні плани її буде реалізовано більш на 5 мільярдів карбованців. Трудівники села виростили високий урожай зернових культур, валовий збір яких становив близько 46 мільйонів тонн. Уже другий рік підряд республіка продає державі більш як по одному мільярду пудів хліба.

У республіці ведеться великий обсяг капітального будівництва. В 1974 році в народне господарство вкладено за рахунок *усіх джерел фінансування* 16,3 мільярда карбованців, а за чотири роки п'ятирічки — майже 62 мільярди карбованців. Чотири роки нинішньої п'ятирічки відзначені дальшим підвищенням добробуту народу. Середньомісячна заробітна плата робітників і службовців зросла майже на 12 процентів, а оплата праці колгоспників майже на 25 процентів. Зростання реальних доходів на душу населення становить близько 18 процентів. Велику роботу проведено в галузі житлового і соціально-культурного будівництва, значні досягнення в розвитку освіти, культури, охорони здоров'я.

Бойовою програмою і керівництвом до дії для партійних, профспілкових і комсомольських організацій, радянських і господарських органів, для всіх трудящих республіки стали рішення грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі. Трудові колективи вбачають головне завдання в тому, щоб закріпити і розвинути досягнуті успіхи, ще ширше розгорнути дійове соціалістичне змагання за дострокове завершення планів і зобов'язань наступного року і п'ятирічки в цілому.

Натхненна праця, підкреслювали депутати, — основа основ успішного виконання народногосподарського плану завершального року п'ятирічки.

Ним передбачено зростання проти 1974 року національного доходу на 6,3 процента, продукції промисловості на 7 процентів, державних капітальних вкладень по господарству, підпорядкованому Раді Міністрів УРСР на 6,8 процента, продуктивності праці в промисловості на 6 процентів, в сільському господарстві на 6,6 процента. Намічається дальше підвищення оплати праці робітників і колгоспників. Середньомісячна заробітна плата робітників і службовців зросте *на 2,8 процента, середньомісячна оплата праці колгоспників — на 5,8 процента*, суспільні фонди споживання — на 7,2 процента. В 1975 році будуть введені в експлуатацію житлові будинки загальною площею 18,8 мільйона квадратних метрів.

На розвиток соціалістичного господарства і на підвищення добробуту народу направляється основна частина усіх видатків бюджету республіки. Доходи і видатки бюджету на 1975 рік з урахуванням асигнувань визначено в сумі 16 мільярдів 453 мільйони 223 тисячі карбованців, що на 7,9 процента більше від обсягу, затвердженого на 1974 рік.

Депутати одноголосно прийняли Закон про Державний план розвитку народного господарства УРСР і про Державний бюджет республіки на 1975 рік, затвердили звіт про виконання бюджету за 1973 рік. На сесії був прийнятий Закон «Про Державний нотаріат», а також закони і постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР.

У роботі сесії Верховної Ради Української РСР взяли участь керівники Компартії України і Уряду республіки.

(РАТАУ).

ПРОГРАМА ТВОРЕННЯ

Останні дні визначального року дев'ятої п'ятирічки. Вони ознаменовані подіями великої державної ваги, що викликали всенародне політичне і трудове піднесення.

Напередодні завершального року п'ятирічки відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС, який обговорив і схвалив в основному проекти Державного плану розвитку народного господарства і Державного бюджету СРСР на 1975 рік. Виступивши на Пленумі з великою, яскравою промовою, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, підбивши підсумки творчих зусиль, напруженої самовідданої роботи партії і народу за минулі чотири роки дев'ятої п'ятирічки, охарактеризував основні завдання по її успішному завершенню.

В промові підкреслюється, що господарські можливості країни дають змогу працювати краще, підносити рівень керівництва виробництвом. Великий досвід господарського будівництва — це та база, спираючись на яку, слід краще виявляти і використовувати всі резерви, добиватися того, щоб не було підприємств, господарств, які не виконують планів, підвищувати дисципліну праці, добиватися високої ефективності і якості.

Верховна Рада СРСР на другій сесії дев'ятого скликання прийняла Закони про Державний план розвитку народного господарства і бюджет на 1975 рік. Вони передбачають високі темпи розвитку всіх галузей радянської економіки, дальше зростання добробуту народу. Плани завершального року цілком реальні, під силу радянській економіці, під силу радянському народові-творцеві. Але, як і раніше — при умові, що плани країни стануть і планами кожного комуніста, кожного комсомольця, кожної радянської людини.

Ми маємо всі можливості виконати висунуті партією грандіозні завдання дальшого піднесення економічної могутності Радянської Батьківщини. Про ці можливості свідчать зокрема і підсумки самовідданої праці трудящих Кіровоградщини.

За попередніми даними, приріст виробництва промислової продукції в нашій області за чотири роки складе 37,9 процента проти 34,4 процента за планом. Понад план буде вироблено валової продукції на 79 мільйонів карбованців. Продуктивність праці в нинішньому році зросте в порівнянні з 1970 роком на 21,7 процента.

З вагомим трудовим доробком фінішують сьогодні колективи підприємств комбінату «Олександріявугілля», заводів «Червона зірка» і тракторних гідроагрегатів, Світловодського чистих металів, Олександрійського електромеханічного заводу, Завалліського графітового комбінату, Кіровоградської і Олександрійської швейних фабрик та інших. У несприятливих кліматичних умовах трудівники ланів області одержали по 29,8 центнера зернових і зернобобових на всій площі посіву. Особливо попрацювали хлібороби Долинського, Петрівського, Ульяновського, Світловодського та інших районів, які успішно виконують в цій п'ятирічці плани виробництва і заготівель зерна.

За минулі роки значно підвищився матеріальний і культурний рівень життя трудящих області. Середньомісячна зарплата промислово-виробничого персоналу за чотири роки збільшилася на 13,1 процента, підвищилася також оплата праці в колгоспах.

Навіть наведені цифри красномовно говорять про наші можливості і наступний, завершальний рік п'ятирічки зробити роком ударним, повести невтомну боротьбу за ефективність виробництва, успішне перетворення в життя накреслень партії.

Обласна молодіжна газета протягом року називала прізвища сотень і сотень молодих трудівників, які створювали собі авторитет справді натхненною працею, весь жар душі молодої вкладали в справу п'ятирічки. Невтомні машинобудівники і гірники, кращі молоді женці і доярки - тритисячниці — всіх єднав один порив — зробити більше, зробити краще.

І сьогодні, коли комсомольські комітети, первинні організації мають широко роз'яснювати документи грудневого Пленуму ЦК КПРС, матеріали сесії Верховної Ради СРСР, донести їх до серця і розуму кожного юнака і дівчини степового краю, вони повинні піднести сьогодні на щит слави імена тих молодих трудівників, чиїми руками вершаться ударні справи на передньому краї творення економічної могуті країни.

Партія, Батьківщина кличуть до нового трудового подвигу в ім'я щастя, в ім'я миру, в ім'я нових перемог на ниві комуністичного будівництва, і комсомол, молодь Кіровоградщини відповідає готовністю віддати молоді сили, знання і вміння свої завершальній ході п'ятирічки!

СЕМІНАР СЕКРЕТАРІВ

У Бобринці відбувся дводенний семінар секретарів комсомольських організацій господарств, підприємств, навчальних закладів, на якому розглядалося питання «Про завдання комсомольських організацій району в період підготовки і проведення обміну комсомольських документів». З доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу О. Рожкован.

«Обмін комсомольських документів — важлива політична подія в житті комсомольських організацій» — така тема виступу на семінарі завідуючого організаційним відділом райкому партії П. Д. Лапецького, «Проведення якісної звірки членів ВЛКСМ — один з головних підготовчих етапів до обміну комсомольських документів» — завідуючого сектором обліку райкому комсомолу А. Стельмаха, «Ти на подвиги звеш, комсомольський квиток» — комсомольця двадцятих років Т. З. Кухтіна.

В урочистій обстановці ветеран комсомолу Т. З. Кухтін подарував Бобринецькій районній комсомольській організації свою особисту бібліотечку творів В. І. Леніна.

УРОЖАЙ-75

ГОТУЮТЬСЯ СІВАЧІ

В колгоспі «Україна» Знам'янського району трудиться чимало висококваліфікованих механізаторів, справжніх майстрів високих урожаїв. Добиватися від землі щедрої віддачі допомагає їм надійна потужна техніка, кількість якої з кожним роком збільшується. Тут вміють берегти машини, правильно їх експлуатувати, і — що важливо — вчасно їх ремонтують. За традицією цього прагнуть як досвідчені, так і молоді хлібороби. Ось і нинішнього року відразу ж по закінченні осінніх польових робіт комсомолець Тадеуш Литвин поставив на лінійку готовності закріплені за ним зернову сівалку, культиватор, плуг. Нині допомагає впоратися з ремонтом іншим трактористам.

І це закономірно. Адже Тадеуш, незважаючи на вік, вже має посвідчення механізатора широкого профілю першого класу. Тому вважає своїм обов'язком завжди і в усьому подавати поміч товаришам. Так вчили його ветерани бригади Лідія Єгорівна Іванова, Клим Мефодійович Щедрін та інші. Нині й Леонід Іванов рапортував, що закріплена за ним туковисівна сівалка та інший грунтообробний інвентар надійно підготовлені до роботи. Поспішають до 1 січня завершити ремонт сільськогосподарського інвентаря і всі комсомольці першої тракторної бригади.

Р. МАРЧЕНКО.

Перевіряємо хід соціалістичного змагання

ДРУГЕ НОВОРІЧЧЯ БРИГАДИ

ПРО свято кажуть, що воно приходить. А це не прийшло, його «привели» задовго до призначеного йому дня. Фотографлюбитель, якого запросили тоді, був здивований — серед цеху виблискувала срібним дощиком і мерехтіла іграшками справжня новорічна ялинка. І хоча всі були в робочому одязі, не святковому, настрій якраз був піднесений, як у новоріччя, коли прийнято зичити найкращих побажань. Їх дарунок був колективним і адресований теж колективу: цеху, заводу, місту... А предтечею святкування Нового року в цеху № 8 Олександрійського електромеханічного заводу стала «Блискавка», що з'явилася вранці четвертого грудня.

Вона повідомила: «До 4 грудня 1974 року бригада по обробці гетинаксу виконала річний план-завдання і зараз працює в рахунок 1975 року». Любитель-фотограф і зазняв тоді всіх, хто був на відкритті такої незвичайної ялинки.

Дійсно, незвичайної, несподіваної для непосвячених і цілком природної для членів невеликого колективу комсомольсько-молодіжної бригади Бориса Кривоконя. Адже ще одну ялинку вони могли б прикрасити ще жаркого вересня. Як і та, що прикрашає цех заводу, вона теж має пряме відношення до трудових справ комсомольсько-молодіжної бригади. Про це нагадують сьогодні рядки історії колективу.

Ще в серпні 1971 року комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів по виготовленню гетинаксу в числі передових виступила із зверненням до всієї молоді міста із закликом про дострокове, за чотири роки, виконання п'ятирічного плану нормовиробітку. Реальність задуманого молоді робітники обґрунтували на точних розрахунках, творчому підході до такої відповідальної справи, на постійному удосконаленні своєї професійної майстерності.

Великої точності і уваги вимагають вироби, що їх виготовляє бригада. На одній панелі доводиться робити 200—250 отворів різних конфігурацій. За зміну — тисячі. Людина не автомат, стомлюються очі, під кінець зміни й увага не та, що зранку. А пропустив один отвір, монтажники обов'язково потім повернуть панелі. А це ніби докір і від сусідів, і перед товаришами незручно — підвів же. Щоб такого не траплялося, в бригаді встановили самоконтроль за якістю, один одного «підстраховують» на випадок найменшого браку. Часу на це йде небагато, а результат побачили невдовзі всі — майже в початку п'ятирічки їх продукцію ВТК приймає з першого пред'явлення.

Темпи роботи при цьому в колективі не знижувались. Хоча слід було б сподіватись і цілком виправданого в даному разі спаду — адже якість вимагала і додаткового часу і людських зусиль. Та на такі збитки не пішли.

— Як було раніше.., — розповів Іван Мельниченко, — кожен знав свій верстат і не більше. Не ладиться в когось робота, хтось захворів, хтось відпросився на день за сімейних обставин... — словом всього буває. Тоді простоює верстат, менше панелей в кінці зміни буде. Ми вирішили вчитись працювати на всіх машинах, що є в цеху. Трохи в обідню перерву, трохи до і після зміни. Спочатку ніби й непомітно, а потім побачили — наука була недаремною. Поступово бригада щозміни почала виконувати по півтори і більше норми, нерідко доводили до двох. Наш бригадир і Володимир Васильєв можуть замінити товаришів на всіх верстатах (на порізці, на фрезеруванні, на свердлінні), решта — успішно володіє свердлувальними верстатами усіх наявних в цеху марок.

Хлопці з бригади Бориса Кривоконя не просто дали слово на старті п'ятирічки, вони весь час пам'ятали про своє зобов'язання. Побачивши, що за зміну можуть виконувати півтори норми, вони зробили цей показник обов'язковим для кожного і в цілому для колективу. Коли наприкінці вересня цього року економісти повідомили, що бригада вже виконала свою п'ятирічку по процентах нормовиробітку, велика радість прийшла на дільницю обробки гетинаксу. А ветеран заводу Петро Семенович Желтов статечно зауважив:

— Не поспішайте, ялинку давайте поставимо, як закінчимо річне завдання...

На тому й порішили. А прийшов очікуваний день, радість була, можна сказати, подвійна. І ніхто не обмовився, що не завжди легким був шлях до неї. Не тому, що забули, хлопці не звикли згадувати про труднощі. Якщо виникають які, то надають перевагу ділу, а не розмовам.

Півтора року тому на завод надійшло замовлення з НДР на виготовлення станцій для запуску кабельних машин. Станції потрібно було відвантажити в надзвичайно обмежений час і від бригади Бориса Кривоконя це залежало не в останню чергу. Адже народження кожного виробу заводу починається саме з дільниці гетинаксу. Для нових станцій бригада виготовляла кілька комплектів панелей і звісно, що чим швидше вони впораються зі своїми завданнями, тим швидше зроблять монтаж їх товариші в апаратному цеху. Ось тоді прийшов до хлопців начальник цеху Андрій Якович Григораш. Радилися всі разом і вирішили працювати на замовленні по дві години після зміни. Заядлі курці навіть не виходили на передбачені нормувальниками перекури. Після трьох днів роботи в такому темпі і одного суботника всі комплекти повністю передали монтажникам. Завод значно раніше виконав замовлення. А пізніше представник з Міністерства електротехнічної промисловості передав подяку олександрійцям від німецьких друзів за вчасно і якісно виготовлені станції.

...ПІДХОДИТЬ день новоріччя. Перед його порогом чотири роки становлення і росту комсомольсько-молодіжного колективу, за ініціативою якого змагається вся юність шахтарського краю. За цей час бригада «подорослішала». Стали комуністами бригадир Борис Кривоконь, Володимир Школяр, готується до цієї події Іван Мельниченко. Володимир закінчив заочно інститут, Іван — технікум, перейшов на складнішу роботу — наладчиком — групкомсорг Микола Тинва. Прийняла бригада і поповнення: з будівництва прийшов Микола Іванович Ємельянов — вже освоїв нову професію. Володимир Машурко — зараз його готують до вступу в комсомол, а бригади поступив вчитися заочно в інститут. Новачки приживаються в колективі без ускладнень. Бригада має свої міцні і здорові традиції: повна довіра до кожного і нетерпимість до браку, й неробства.

В минулому році колективу було присвоєно звання бригади комуністичної праці, нещодавно це звання їй підтвердили. І не тільки за заслуги минулі. Врахували й плани слюсарів на майбутнє. Ось як про ці плани говорить бригадир:

— Наступна п'ятирічка буде оголошена п'ятирічкою якості. Про це йшлося і на грудневому Пленумі ЦК партії і на другій сесії Верховної Ради. Двадцяти одному виробові нашого заводу присвоєно державний Знак якості. Це хороший показник навіть в межах області. Але будемо самокритичними: іде замовлення на експорт — як кажуть, і душу кожен вкладає в виріб, а коли для себе — трохи не те ставлення. Думаю, що однакова повинна бути у кожного відповідальність за всю продукцію, що виходить із заводу. І колективу треба прививати саме таку свідомість.

Хороший задум в бригадира. І хоч на дільниці вже двічі його колектив в цьому році зустрічав Новий рік, в переддень календарного новоріччя хочеться побажати здійснення такого важливого плану.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.

НА МАРШРУТАХ ЕКСПЕДИЦІЇ

Кілька років тому у нашій республіці було дано старт експедиції піонерів та школярів «В країну знань», присвяченій 50-річчю присвоєння комсомолу і піонерській організації імені В. І. Леніна.

По всіх напрямках експедиції в похід вийшли сотні загонів школярів нашої області, якими зроблена велика пошукова робота.

В напрямку «Шляхами великих звершень» змістовану роботу провели учні Новоархангельської СШ № 1, які пройшли стежками загону імені В. І. Чапаєва, продовжують розшукувати партизанів цього загону.

Цікава зустріч відбулася в селі Цибулів Знам'янського району. Місцеві школярі, члени експедиційного загону зустрілися з односельчанами П. Д. Даниловим та П. Г. Авіловим, які визволяли рідне село від фашистських загарбників.

Цікава робота проведена школярами Вільшанського району в напрямку «У світі прекрасного». Вони зібрали багатий матеріал про болгарські народні обряди (весілля, проводи до армії), записали народні пісні, оформили матеріали для краєзнавчого музею. А краєзнавці Суботівської школи Знам'янського району організували фестиваль дитячої творчості, конкурс малюнків «Я бачу світ».

Попереду ще чимало цікавих подорожей, зустрічей та корисних справ.

Л. ПАЩЕНКО,
методист облДЕТС.

МАГАЗИН «ЛАСУНКА» В КІРОВОГРАДІ. ТУТ ЗАВЖДИ ШИРОКИЙ ВИБІР КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ, ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ВИСОКОМУ РІВНІ.

ВАЛЕНТИНА САНЖАРА ПРАЦЮЄ ПРОДАВЦЕМ СІМ РОКІВ І ЇЇ РОБОТОЮ ЗАДОВОЛЕНІ ПОКУПЦІ. СВІЙ ДОСВІД ВОНА ПЕРЕДАЄ МОЛОДІ.

НА ФОТО: В. САНЖАРА.

Фото Р. РУБІНА, В. ДОЗОРЦЯ.

Хронікa комсомольського життя

ВИМАГАЄ ВИРІШЕННЯ

Збори комсомольського активу, які нещодавно у нас відбулися, стали переглядом сил нашої комсомольської організації. Головне питання, яке ми розглядали на зборах — завдання заводської комсомольської організації по дальшому поліпшенню ідейно-політичного виховання молоді у світлі рішень травневого Пленуму ЦК Компартії України та XVII з'їзду Ленінської Спілки Молоді. Із доповіддю на зборах виступив секретар завкому комсомолу Сергій Вишницький. Він відзначив, що у нинішньому році комсомольська організація заводу провела значну роботу по дальшому піднесенню трудової активності молоді. 107 комсомольців і молодих червонозорівців уже виконали особисту п'ятирічку, 420 рбітників успішно справилися з соціалістичними зобов'язаннями, які брали на початку року.

Щедрим на трудові успіхи видався цей рік. План виробництва валової продукції за 11 місяців виконано на 103,6 процента, по її реалізації — на 104,2, а продуктивність праці зросла на 1,2 процента. І в цьому неабиякий внесок наш— комсомольський.

Але, відзначили на зборах, що при всіх трудових здобутках першочерговим завданням залишається питання про посилення і постійне вдосконалення виховної роботи серед молоді. Дуже велику допомогу в цій справі має відігравати порівняно нова дійова форма виховання молодої робітничої зміни — наставництво. Широкого розмаху набрало воно в колективах третього механоскладального, інструментального та ремонтно-механічного цехів. Нині на заводі з власної ініціативи, за покликом серця вчать молодь професійної майстерності та великій життєвій науці 236 наставників. Але, на жаль, цій справі ще не всюди надають належної уваги.

В житті заводської комсомолії розпочалась важлива кампанія — підготовка до обміну комсомольських квитків. Вона має відіграти вирішальне значення у поліпшенні організаційно-масової та ідеологічної роботи, у розвитку творчої ініціативи, громадської активності та особистої відповідальності кожного члена ВЛКСМ. З хорошими трудовими здобутками, високою політичною активністю підходять до цієї відповідальної події комсомольські організації ливарного цеху сірого чавуну, третього механоскладального, ковальсько-пресового та інструментального цехів.

Самокритика звучала в усіх виступах комсомольських активістів. З особливою гостротою говорили про необхідність поліпшення виховної роботи у заводських гуртожитках, організації кращого, змістовнішого дозвілля молодих заводчан.

У роботі зборів взяв участь і виступив перший секретар обкому комсомолу М. К. Скляниченко та заступник секретаря парткому заводу М. Д. Скобелева.

О. БЕРЬОЗКІН,
заступник секретаря завкому комсомолу орденів Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка».

Планета МК

США: ПОХМУРІ ПЕРЕДБАЧЕННЯ

Професор психології університету Еморі в Атланті (штат Джорджія, США) Фред Кроуфорд, передбачає, що новорічні свята принесуть в цьому році велику хвилю... самогубств. Головна причина такого незвичайного для Нового року явища — безробіття. «Уявіть собі, людина забезпечувала своїй сім'ї нормальне існування, і раптом вона залишається без роботи. Нічим платити за навчання дітей, за харчування, не кажучи вже про подарунки до свята. Це може привести людину в такий стан, що вона вирішить закінчити розрахунки з життям», — говорить Кроуфорд. Хоча безробіття — не нове для американців явище, а самогубств під Новий рік було завжди більше, ніж у звичайний час, кінець 1974 року буде «рекордним» за їх кількістю, передбачає психолог.

13 років в Сполучених Штатах не було такого високого рівня безробіття, як зараз. За даними на грудень, воно досягло в середньому по країні 6,5 процента. Без засобів до існування виявляються і ті, хто, як правило, міг би не хвилюватися за свої майбутнє. Вперше з часів кризи 30-х років звільняють муніципальних службовців Нью-Йорка. Намагаючись зменшити дефіцит міського бюджету, який досягнув кількох сотень мільйонів доларів, мер міста А. Бім оголосив про скорочення числа робітників і службовців в місті більше, ніж на п'ять тисяч чоловік. Ці люди, а до їх числа входять, крім технічних службовців міських установ, також поліцейські, пожежники, прибиральників — повинні опинитись на вулиці ще до приходу 1975 року.

Це лише «перша фаза», за якою невинні, на думку преси, очікуватись нові звільнення.

В останні дні цього року у мільйонів американців не святковий настрій, і передбачення професора Кроуфорда уявляються досить виправданими.

В. ВОРОНІН,
кореспондент ТАРС.
Нью-Йорк.

ЗУСТРІЧ ДВОХ ПОКОЛІНЬ

24 грудня зал клубу імені Компанійця заповнила молодь шкіл Ленінського району міста Кіровограда. Темою чергового заняття клубу «Ким бути?» було «Робітничий клас — провідна сила соціалістичного суспільства». На вечорі перед старшокласниками виступили робітники різних професій, колишні випускники профтехучилищ міста, нині — передовики заводу «Червона зірка» — Герой Соціалістичної Праці, бригадир бригади газоелектрозварювальників І. О. Шиш, Герой Соціалістичної Праці, бригадир бригади слюсарів механоскладального цеху № 2 О. О. Кошурко, ударник комуністичної праці, депутат міської Ради депутатів трудящих столяр-модельник цеху № 12 А. В. Поркуян, бригадир комсомольсько - молодіжної бригади імені XXIV з'їзду КПРС, фрезерувальниця механоскладального цеху № 4 Н. В. Щербань та інші.

Виступаючі розповіли про свої професії, про успіхи у виконанні планів дев'ятої п'ятирічки.

Цікавими були розповіді учнів профтехучилищ міста — майбутніх робітників різних професій: Наталки Гончарової, учениці МПТУ № 4, делегата XVII з'їзду ВЛКСМ; Тетяни Сидоренко, учениці МПТУ № 6, майбутньої електрозварювальниці, та інших.

Перед учасниками вечора з великою концертною програмою виступив двічі лауреат республіканських фестивалів, ансамбль пісні і танцю «Трудові резерви» Кіровоградського обласного управління профтехосвіти.

Є. ПОРКУЯН,
методист Будинку культури профтехосвіти.
м. Кіровоград.

„ФАКЕЛ" — КЛУБ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

З приходом в Сухо-Ташлицьку середню школу вчительки іноземної мови Валентини Миколаївни Клименко тут пожвавилась робота по інтернаціональному вихованню молоді. Особливо цікаво організувала педагог роботу в КІДі «Факел». Клуб має свою емблему, статут, члени його — учні 5—10 класів. Свою роботу інтерклубівці проводять під девізом «Кожен, хто чесний, стань з нами поряд проти вогню війни».

Клуб сприяє зміцненню дружби учнів школи з ровесниками братніх радянських республік, соціалістичних країн, веде пропаганду ідей миру.

В КІДі діють секції листування, лекторів, філателістів та фоторепортерів, вивчення іноземної мови. Всією діяльністю інтерклубу керує рада, очолює яку президент — учениця 10 класу Юля Кравченко. Члени клубу регулярно випускають стінну газету німецькою мовою «Фройндшафт», виступають з лекціями про життя і діяльність В. І. Леніна, німецьких революціонерів, видатних вчених і письменників, про піонерську організацію.

У вересні цього року відбулося засідання інтерклубу, присвячене 30-річчю Народної Республіки Болгарії. На засідання учні запросили піонерку з Болгарії, внучку свого земляка Героя Радянського Союзу В. М. Луценка, Валю Жекову. Дівчина цікаво розповіла про свою школу в Димитровграді, відповіла на запитання юних сухоташликівців. Тоді ж інтерклубівці зробили уявну подорож по Болгарії за допомогою лектора Юлі Кравченко. Наприкінці зустрічі болгарка Валя Жекова розповіла про пам'ятник радянському солдату в Болгарії і заспівала російською та болгарською мовами пісню «Альоша». Останні рядки пісні підхопили всі інтерклубівці. В. Жековій вручили пам'ятні сувеніри, значки, марки, листи до болгарських школярів. З тих пір іде дружнє листування з інтерклубівцями школи імені Каравелова, що в болгарському місті Димитровграді.

Щороку в річницю утворення Німецької Демократичної Республіки в школі проводиться день дружби з НДР. І цього разу інтерклуб організував тиждень дружби, під час якого проводились вечори, вогники, конференції. Два дні тривала виставка німецьких журналів, газет та книг, з успіхом пройшов конкурс малюнків.

Хорошою традицією в роботі інтерклубу стало вшанування дітей, які борються проти фашизму. Їм присвячується щороку «День антифашиста».

Вихованню почуття інтернаціоналізму сприяє листування. Інтерклубівці листуються з нашим славним земляком Героєм Радянського Союзу В. М. Луценком, з братом Героя Радянського Союзу А. В. Грязова, який визволяв село С.-Ташлик, Іваном Васильовичем, зі своїми ровесниками з Литви, Молдавії, Грузії, одержують газету німецьких піонерів «Тромель».

М. НЕСМІХ,
секретар-зав. відділом шкільної молоді Вільшанського райкому комсомолу.

ІНДІЯ:

ЯК ЗУСТРІЧАЮТЬ НОВИЙ РІК?

В Делі, столиці дружньої нам Індії, зараз теж зима, хоча повірити цьому важко. Сонце, як завжди, засліплює своїми променями, повітря чисте і прозоре, дерева стоять у зелених шатах. Правда, вечорами і вночі іноді досить прохолодно. Населення Індії не знає, що таке сніг. Він не випадав у цій країні, за винятком гірських районів Гімалаїв, штатів Джамму і Кашмір, з 1874 року.

Як же зустрічають в Індії Новий рік?

Грегоріанський календар, за яким Новий рік святкують в ніч з 31 грудня на 1 січня, був введений в Індії англійцями. За цим календарем святкують головним чином християни. Дзвонять дзвони, а в таких портових містах, як Бомбей, Калькутта, Мадрас, Кочин рівно опівночі про прихід Нового року сповіщають гудки і сирени пароплавів та океанських лайнерів. Індійська передноворічна пошта переповнена листівками і привітаннями друзям та рідним.

На півдні і в центральних районах Індії розповсюджений місячно-со-

Делі.

яким Новий рік починається з першого дня місяця чайтра, який відповідає 22 березня у звичайні роки і 21-ому — у високосні. В штаті Керала діє календар ери Коллум, яка за переказами починається в той день, коли легендарний Парасурама звільнив землю Керали від влади моря. У бенгальців Новий рік припадає на середину квітня. Хорошою прикметою в цей день вважається прийняти омовення. Підлогу в будинках прикрашають різнокольоровими малюнками з рисової муки.

В Кашмірі за календарем Саптарші початком року вважається березень, а ламаїсти святкують його в грудні. В штаті Ассам Новий рік святкують у квітні-травні як свято... на честь домашньої худоби — тварин у цей день годують цукровою тростиною та іншими ласощами.

З приходом Нового року в Індії, як і в інших країнах світу, пов'язують надії на щастя, успішну працю, мирне життя.

О. ВЕДЕРНИКОВ,
кореспондент ТАРС.

(Закінчення. Поч. в номерах за 17, 19, 21 та 24 грудня).

Василь — студент Бобринецького сільськогосподарського технікуму. Про це розповідають документи, знайдені стараннями краєзнавців. Найцінніші експонати в цьому розділі — спеціальні книги, які студіював Порик, оригінали заяв і біографії, які подавав на ім'я райвійськкома він з проханням направити його у військове училище. І не в яке-небудь, а піхотне. Ці та інші документи засвідчують зрілість юнака, його волю до мети.

Учитель історії, ветеран технікуму Тимофій Макарович Кухтін пише в листі:

«Василь Порик — це слава і гордість нашого учбового закладу. Він проявив себе здібним учнем, бойовим, життєрадісним, відважним і товариським хлопцем. За це любили і люблять його учні й викладачі, свято бережуть, шанують пам'ять про нього. Щороку в перший день навчання на урочистих зборах викладач історії розповідає про життєвий шлях і легендарні подвиги Василя в ім'я Батьківщини на окупованій фашистами Франції, а на загальних зборах передовій комсомольській групі присвоюється ім'я Порика. А щовесни в технікумі проводяться міжгрупові спортивні змагання на приз героя, в травневі свята організовуються обласні змагання спортсменів середніх спеціальних учбових закладів Кіровоградщини на кубок Василя Порика. Комітет комсомолу заніс ім'я героя навічно в списки комсомольців технікуму. На учбовому корпусі, в якому навчався Василь, встановлено меморіальну дошку з написом: «Тут навчався в 1935—1938 роках Василь Васильович Порик, Герой Радянського Союзу, національний герой Франції». Його іменем названо вулицю, що прилягає до технікуму, в актовому залі стоїть на постаменті бюст. Портретом Порика відкривається Книга Пошани технікуму, котра зберігається в читальному залі, тут же висить гарно виконаний портрет героя».

Захоплюють стенди, що відтворюють навчання Василя в Одеському, Ахтирському і Харківському військових училищах, перебування його в Бомонському таборі. Фотооб'єктив зафіксував курсанта Порика в колі своїх ровесників, майбутніх офіцерів, а також командирів. На іншому фото — в'язень Бомона. Ціла галерея фотографій його сподвижників по боротьбі з гітлерівцями під небом Франції, уже відомих нам хоробрих партизанів-підпільників Василя Колесника, Галини Томченко, Степана Кондратенка, Івана Федорука, Василя Доценка, Михайла Бойка, Василя Адоньєва, французьких і польських та багатьох інших друзів по зброї.

Привертає увагу фотокопія особисто розробленого Василем плану нападу на Бомон, який є взірцем військового мистецтва ведення бою в умовах партизанської війни на чужій землі в нічний час і при відкритій місцевості. Адже табір фашисти звели серед поля. Досягти такої вправності у військовому ділі могла тільки обдарована людина. І цією людиною був наш, радянський командир, комуніст, вірний син своєї Вітчизни.

В музеї зібрано багато сувенірів, листів, газетних і журнальних вирізок, які в тій чи іншій мірі пов'язані з життям і ратними подвигами відважного Василя. Захоплює мистецьки виготовлена з музичним пристроєм гондола (венеціанський човен), подарована музею екіпажем танкера «Василь Порик», Новоросійського морського пароплавства. Судно збудоване в 1965 році на замовлення СРСР в югославському місті Спліт. Екіпаж моряків шанує пам'ять Героя Радянського Союзу, чиїм іменем названий танкер. В червоному куточку судна виставлено портрет Василя Порика, біографічні дані про його життя і діяльність. Молоді моряки, які приходять на судно, в першу чергу знайомляться з легендарним Базілем — хлопцем із Поділля, національним героєм Франції. Цей куточок часто відвідують делегації зарубіжних країн, в тому числі і французькі громадяни під час стоянки танкера в іноземних портах. Екіпаж судна є активним членом товариства дружби «СРСР — Франція».

Художник-подоляни М. Малков подарував однокласникам лінограюру легендарного героя. Портрет Василя зображений на фоні Ейфелевої вежі. Здалеку, вийшовши з хати і зупинившись біля тину, причолила долоню старенька мати і вдивляється з дороги сина. А він не йде, без нього не може Франція, як і без Ейфелевої башти та «Марсельєзи». У матері туга і тривога на серці.

А це галерея портретів тих, хто зміцнював Радянську владу на селі, економіку колгоспу, хто сьогодні несе бойову і трудову естафету своїх дідів, батьків, братів і сестер. На батьківщині героя — один із найпривабливіших стендів меморіального музею. На видноті — текст Указу Президії Верховної Ради СРСР від 21 липня 1964 року про присвоєння Порику Герою Радянського Союзу.

На фото: Г. ТОМЧЕНКО з донькою Галиною. (1973 рік).

Т. ПІДЛАСКО.

ГЕРОЙ ДВОХ НАРОДІВ

Доблесною працею шанною людською увіковічнюють пам'ять свого героя-земляка трудівники села. Місцевий колгосп «Україна» — економічно міцне господарство, об'єднує чотири села. В його володінні понад шість тисяч гектарів землі. Щедро віддячує вона дбайливим хазяям. Це ж за кошти колгоспу прокладено шосе до центральної садиби і по головній магістралі села Порик, споруджено Будинок культури, пам'ятник герою, організовано меморіальний музей, двоповерховий типовий будинок побуту, дитячий садок, дитячі ясла, родильний будинок. Виросли нові корпуси потужних фабрик яловичини і яєцьгатство і краси землі — найкращий пам'ятник мужньому герою.

— То так, — поділяє радість голова колгоспу Іван Антонович Свідерський, друг Порика. — У великому боргу ми перед своїм земляком. І ніколи, ніколи його не оплатимо. Бо й тоді, як дійдемо до комунізму, схилятимемо голови перед коробрим односельчанином і віддаватимемо данину за здійснений подвиг.

— За двох доводиться працювати під мирним небом, — торкається рукою чола уже в роках, але кремезний кругловидий чоловік. — І за друга Василя норму даємо. Життям йому зобов'язаний.

Омелян? Гнатюк? Він. Як розсталися з Пориком тоді в Дугелі, то аж в сорок четвертому стрілися. Від Острехур-Ліберкулі, куди був ув'язнений Омелян, до Бомона декілька кілометрів. За допомогою партизанів із загону Порика хлопець з Томашполя, що поблизу збігається з Соломіркою, втік із табору і влився в ряди радянських патріотів. І Омелян партизанив у загоні росіянина Віктора Трушова під загальним керівництвом лейтенанта Базіля. Вказівки Порика по здійсненню загоном військових операцій були точними і виконувались бездоганно. «Скоро капут Гітлерусатані, — пригадує Гнатюк слова, які любив повторювати Василь. — Червона Армія б'є із сходу, ми — звідси. Ворог ось-ось задихнеться».

— Не знаю, чи втрапив би додому, коли б не виручив друг, — в очах Омеляна набігає хвилька спогадів. — Гітлерівці підготували в'язнів до евакуації в Німеччину. На ранок мав підійти товарняк. Ніхто не спав. Знали, що на німецьких заводах і шахтах прийде кінець. Десь серед ночі рантом пролунали автоматні черги, почули знайому мову: «Виходьте, друзі, з неволі. Ми — партизани із загону товариша Порика, Базіля Боріка»...

Омелян Гнатюк — комуніст, тракторист першого класу. З новосенних днів і донині не випускає з рук кермо трактора. Оре, скородить і засіває ниву, збирає урожай. Його фотографія поруч з тими, хто прокладав першу борозну на артільному полі — пенсіонера Павла Пановича Рибака, бригадира тракторної бригади Іполіта Петровича Добровольського, механізаторів Петра Григоровича Пономовича, Никифора Прокоповича Кравчука... Того Кравчука, що грізного 1941 року з поля із своїм сталевим конем влився у діючу армію, воював з ним на багатьох фронтах і в 1945 році повернувся з трактором в Уладівську МТС. Хіба, скажіть, це не подвиг рядового тракториста? Віддати шану герою, відвідати його село приїздять з усіх куточків нашої радянської землі, з-за кордону. Побував тут і друг червоного лейтенанта Базіля Андре П'єрар (П'єр), політичний уповноважений під ЦК Комуністичної партії Франції у департаменті Па-де-Кале в роки другої світової війни, нині — член президії товариства «Франція — СРСР».

НА ФОТО: МЕМОРІАЛЬНА ДОШКА, ВСТАНОВЛЕНА НА БУДИНКУ БОБРИНЕЦЬКОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ТЕХНІКУМУ.

Або ж слова ветерана французького руху Опору Фернана Орс: «У Василя Порика жадоба до волі, пекуча ненависть до фашистів поєднувались так сильно, що це поістині захоплювало французів. Це був один із найпрекрасніших і мужніх солдатів руху Опору.. Наш дорогий товариш і незабутній друг загинув смертю героя в ім'я того, щоб жила Франція».

У нас, на плацу, де посіяно багато квітів, встановлено на високому п'єдесталі погруддя Василя. Щирою посмішкою герой, мов живий, вітає своїх земляків: «Добрий день, люди!».

с. Порик —
м. Тульчин.

Молодіжний кіновечір

Вже стають традицією молодіжні вечори кінопрограми в кінотеатрах «Мир» і «Комсомолець». Минулої неділі в кінотеатрі «Комсомолець» відбувся кіновечір «Поезія серця». Глядачі прослухали літературну композицію у виконанні О. Радченко та В. Кумпана, переглянули уривки з кількох кінофільмів. На закінчення було продемонстровано кінострічку «Міський романс».

Л. ЛЕЩЕНКО.

м. Кіровоград.

Звіринець Стасиса Гляудіса

«Не бійтеся, це лише вуж», — заспокоює господар квартири. Так починається знайомство з домашнім звіринцем викладача Шауляйського педінституту імені К. Прейкшаса Стасиса Гляудіса. І чого тут тільки нема! В скляному акваріумі живе мідянка, в іншому — земляна жаба, а поруч — величезна жаба, яка охоче демонструє кожному свій апетит. В кутку на сосновій гілці сидить сова. Не думайте, що це чучело і не спробуйте доторкнутись до неї — вона відразу ж протестуюче закричить.

— Це означає: «Не чіпайте мене», — пояснює Стасис Гляудіс. — А взагалі вона «знає» двадцять слів, які вимовляє дуже доречно. І вдень сова не така вже й сліпа, як вважають, — реагує на все оточуюче. Лише одного не може зрозуміти, чому вночі люди сплять. Своє невдоволення вона висловлює таким галасом, що її доводиться виносити вночі на кухню, подалі від спочивальні.

Господар показує рідкісних рибок в акваріумі, демонструє багатющу колекцію рідкісних метеликів.

— Можливо, ви дивуєтесь, чому у мене в звіринці такі дивні експонати, — говорить Стасис Гляудіс, — я вам відповім. Ми з сином-десятикласником спостерігаємо не за тим, що широко розповсюджене в природі, а за тим, що зникає і вимагає до себе чуйного ставлення.

А. ДЕГУТІС,
кор. ТАРС.

Шауляй.

М. КІРОВОГРАД. ВУЛИЦЯ УФІМСЬКА.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПРАПОР „АВРОРИ“ — У ЗНАМ'ЯНЦІВ

Днями учні Знам'янського техучилища № 2 отримали священний подарунок від моряків «Аврори» — пам'ятний прапор орденоносного корабля. Вручив його гість із Ленінграда — комісар легендарного крейсера капітан третього рангу В. Ф. Коваль.

Так, тут розуміли незвичайність, історичність моменту. І хотілося зупинити біг часу, повагом пропустити крізь себе кожну мить, щоб глибше проникнутися її святковістю, серцем запам'ятати все. І схвильований зал, який збурунювався оплесками. І урочисту президію на сцені, серед якої — капітан третього рангу В. Ф. Коваль комісар крейсера «Аврора». І обличчя Віктора Антоненка, Люди Гончаренко, Люби Гавриленко — відмінників навчання, першої вахти біля прапора «Аврори». І, звичайно ж, його — голубе морфлотське знамено з орденами Жовтневої Революції і бойового Червоного Прапора, знамено, яке дихає історією.

— Ми вручили вам пам'ятний прапор, — сказав Віктор Федорович Коваль. — Віднині він буде нагородою учнівській групі — переможцю в соціалістичному змаганні. Хай же веде знамено вас до нових перемог у навчанні, в житті. Переможців змагання ми запрошуємо влітку до себе на корабель.

Про потребу в знаннях, постійну роботу над собою говорив другий гість учнів — в минулому випускник Знам'янського ТУ № 2, нині військовий журналіст Є. В. Шушаков.

Дружба знам'янчан із балтійськими моряками зав'язалася два роки тому. У крейсера «Аврори» чимало шефів по всій країні. В нашій республіці найтісніші зв'язки команда корабля підтримує із Знам'янським технічним училищем. Моряки й учні обмінюються листами, сувенірами, у музеях обох колективів є подарунки від кожного з них. Знам'янчанам є про що розповісти воїнам. За чотири роки п'ятирічки училище підготувало понад півтори тисячі висококваліфікованих спеціалістів для залізничного транспорту. Училище утримує перехідний прапор обласного управління по профтехосвіті, виходило переможцем у змаганні серед технічних училищ республіки, нагороджувалось пам'ятним прапором ЦК ЛКСМ України. І зараз понад сто учнів навчається на відмінно, комсомольці оголосили бій трійці, в училищі вирує цікаве громадське життя.

— Ну, тепер змагання розгориться з новою силою, — радо посміхається секретар комсомольської організації техучилища Лідія Марченко. І підтвердженням цьому — перші розмови після зустрічі.

Лідія Тороп — комсорг другої академгрупи.

— Протягом двох місяців наші комсомольці, — розповідає вона, — утримують першість в училищі. Майже половина групи навчається тільки на відмінно. Сподіваємось, так буде до кінця року.

Люда Терещенко — комсорг 18-ї академгрупи:

— Щиро схвильовані зустріччю. По дорозі з залу почула розмову наших хлопців і дівчат. Вирішили боротися за першість. Що для цього потрібно? В першу чергу ліквідувати трійки.

...І, звичайно ж, на пам'ять про зустріч всі сфотографувалися. Об'єктив фотоапарата зупинив на плівці безсніжний грудневий день 1974-го, святкові обличчя гостей і господарів, і голубе морське знамено в руках його нових щасливих власників. Знамено слави, слави, яку продовжувати юним трудівникам.

О. ЖУРБА.

Спорт

КУБОК НАДІЇ

Юнаки і дівчата 1960—1961 років народження брали участь в обласних змаганнях з спортивної гімнастики на Кубок надії, які відбулися у спортивному залі Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

Добру майстерність продемонстрували дівчата, що виступали за довільною програмою кандидатів у майстри спорту. Сильніщою тут була представниця «Буревісника» Ірина Поперешніченко (тренує її М. Гасман). Вона набрала 35,5 бала. Друге і третє місця зайняли вихованки майстра спорту СРСР Ю. Толчинського — авангардівки — Наталя Іванова — 34,75 бала і Наталя Копач — 34,6 бала.

Ігор Михайличенко не мав собі рівних серед тих, хто змагався за програмою першого розряду. Його сума балів — 53,5. У другорозрядників місця розподілилися так: Сергій Гринчук — 52 бала, Андрій Апрощенко — 51,8 бала і Віталій Арсеньєв — 50,9 бала. Всі хлопці з «Авангарду». Їх тренує Олег Яровинський. Переможців нагороджено пам'ятними кубками і дипломами обласного комітету по фізичній культурі і спорту. З числа кращих юних гімнастів відібрано збірну команду Кіровоградщини для участі в розіграші республіканського Кубку надії.

В. ШАБАЛІН.

м. Кіровоград.

Телеекран

27 п'ятниця

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старти». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Майя Плісецька». Телевізійний фільм-концерт. (М). 11.30 — Новини. (К). 11.40 — Кольорове телебачення. «Шкільний екран». Російська література для учнів 8 класу. (К). 12.20 — «Йди, ялинонько, до нас». (Кіровоград). 15.15 — Телевізійний документальний фільм «12-й гравець». (М). 15.45 — «Російська мова». (М). 16.30 — «В ефірі — «Молодість». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Світ соціалізму». (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Мультфільм. Кольорове телебачення. (М). 18.25 — «Проводжаючи рік 1974». (М). 18.55 — «На фініші — четвертий, визначальний». (Кіровоград). 19.10 — Телефільм «Подорожня пригода». (Кіровоград). 19.20 — «У світі бізнесу». «Імперія азарту». (М). 19.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Карнавальна ніч». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Артлото». Естрадна програма. (М). 22.20 — «Спорт-74». (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Веселі старти». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Майя Плісецька». Телевізійний фільм-концерт. (М). 11.30 — Новини. (М). 11.40 — Кольорове телебачення. «Шкільний екран». Російська література для учнів 8 класу. (К). 16.10 — Телевізійний матч з акробатики. (К). 17.30 — «Пропісники Жовтня». (К). 18.00 — «Рапортуємо Батьківщині». (Дніпропетровськ). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.40 — Для юнацтва. «Музична енциклопедія». (К). 20.30 — «Обережно: ялинка». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Велике життя». (К). 22.50 — Вечірні новини.

28 субота

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Виставка Буратіно». (М). 10.00 — «Для нас, батьки!». (М). 10.30 — «Розповіді про художників». (М). 11.00 — Музична програма. «Ранкова пошта». (М). 11.30 — «Солдат прийшов зі служби». (Донецьк). 12.30 — Для дітей. «Новорічна карусель». Музична програма. (Львів). 13.15 — «Екран молодих». (К). 14.15—Партійне життя. (Кіровоград). 14.45 — «Рапортуємо Батьківщині». (Харків). 15.15 — «Здоров'я». (М). 15.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Людина. Земля. Всесвіт». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — «Щоденчора о 19». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — С. Танєєв. «Увертюра на російські теми». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Сонячний день Монголії». (М). 20.00 — Авторський вечір композитора Д. Покраса. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження авторського вечора. (М). 23.30 — «Танцювальний зал». (М). 23.00 — «На шаховому чемпіонаті країни». (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.10 — Для дітей. «Сонячне коло». (К). 11.30 — «Більше хороших товарів». (М). 12.00 — «Дмитро Кабалевський». Телевізійний музичний фільм. (М). 13.00 — «У лабетах інфляції». (М). 13.20 — Кольорове телебачення. «Співає І. Габунія». (М). 13.45 — Документальний фільм «Ми будуємо БАМ». (М). 13.55 — Кольорове телебачення. Фільм — дітям. «Чарівна лампа Аладдіна». (М). 15.15 — Художній фільм «Республіка Шкід». (К). 16.55 — «Міжнародне життя». (М). 17.30 — «Екран передового досвіду». (К). 18.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Сонечко». (К). 18.30 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «Серце солдата». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — І. Штраус. «Циганський барон». Вистава. (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Циганський барон». (Одеса). 22.45 — Вечірні новини. (К).

29 неділя

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Зустріч юнкорів телестудії «Орля» з Героєм Соціалістичної Праці бригадиром електрозварників заводу «Червоне Сормово» В. В. Пайщиковим. (М). 11.35 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск». (М). 12.05 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 12.20 — «Сільська година». (М). 13.20 — «Літературні бесіди». (М). 14.10 — «У лазуровому степу». Художній фільм. (М). 15.50 — «Міжнародна панорама». (М). 16.30 — «Вогні цирку». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — «На фініші четвертого, визначального». (Кіровоград). 19.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Концерт нар. арт. РРФСР Т. Шмиги. (М). 19.45 — Короткометражні художні і телевізійні фільми «Спільна стіна», «Заклад», «Здрастуй, сусіде». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Зустріч збірних команд з боксу Москви і Ленінграда. Фінал за звання абсолютного чемпіона СРСР з боксу. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.10 — Для школярів. «Репортер». (Харків). 12.40 — «Екран молодих». (Львів). 13.45 — Концерт. (Дніпропетровськ). 14.15 — Для школярів. «Весела естафета». (К). 15.05 — «Рапортуємо Батьківщині». (Запоріжжя). 15.35 — Телефільм «Ніна Ургант». (К). 16.20 — Для старшокласників. «На атестат вічливості». Конкурсна передача. (Одеса). 17.30 — «Екран переможців соціалістичного змагання». (К). 18.00 — «Сім'я». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Музичне вітання». Концерт. (К). 20.30 — «Передноворічні інтерв'ю». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Докер». (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

Наступний номер «Молодого комунара» вийде у неділю, 29 грудня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 05030 Індекс 61 197. Зам. № 13546. Тираж 59 000.